

OKÓLNIK

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

Płock – dnia 15 grudnia 2021 r.

37/2021

191

ŻYCZENIA BISKUPA PŁOCKIEGO NA BOŻE NARODZENIE A. D. 2021

*„Panie, Boże Najwyższy, który uniżyłeś się dla nas, jesteś niezmierny, a stałeś się maluczki;
jesteś bogaty, a stałeś się ubogi; jesteś wszechmocny, a stałeś się słaby...”*

Papież Franciszek

Umiłowani Diecezjanie!

Polecam Was w mojej modlitwie Bogu, który w Tajemnicy Wcielenia daje nam zbawienie. Celebrujemy z radością to Misterium Narodzin Bożego Syna, bo przynosi nam światło, nadzieję i pojednanie z Bogiem Ojcem.

Niech w trudnych czasach pandemii nasze serca pokrzepią się i rozradują prawdą o bliskości Wcielonego Boga, otwierając się na Jego działanie i umacniając się w wierze. Niech Boża Dziecina ubogaci naszą codzienność wszelką łaską i potrzebnymi nam darami prowadząc nade wszystko do wzrostu naszej miłości i świętości!

Przekazuję Wam Kochani, wraz z moim pasterskim błogosławieństwem, najlepsze życzenia świąteczne i noworoczne!

Płock, Narodzenie Pańskie 2021 r.

Wasz biskup Piotr

ZARZĄDZENIE: Życzenia Biskupa Płockiego należy odczytać wiernym w pierwszy dzień Świąt Bożego Narodzenia, 25 grudnia br., podczas wszystkich Mszy św., w ramach ogłoszeń duszpasterskich.

Płock, dnia 15 grudnia 2021 r.

† *Mirosław Milewski*
Wikariusz Generalny

192

LIST RADY DS. RODZINY KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI NA NIEDZIELĘ ŚWIĘTEJ RODZINY 2021

Umiłowani w Chrystusie Siostry i Bracia!

Liturgia dzisiejszej niedzieli zachęca nas do ufego zawierzenia naszych rodzin Świętej Rodzinie oraz do odnowienia przyrzeczeń małżeńskich. Perykopa ewangeliczna o odnalezieniu Jezusa przez rodziców w świątyni opowiada o relacjach, które łączyły Maryję, Józefa i Jezusa. Rodzice odnaleźli bezpieczeństwo, radość szczęśliwej rodziny i pokój serca, gdy budowali wzajemne więzi na Bogu. Święta Rodzina uczy nas czulej, odpowiedzialnej i ofiarnej miłości, umiejętności słuchania, gotowości do pomocy i nieustannego poszukiwania Bożej woli w codziennym życiu.

Małżeństwo chrześcijańskie nie opiera się wyłącznie na uczuciach i wzajemnej umowie. Miłość jest wzniosła i piękna, ale też bywa zmienna i ulotna. Kobieta i męż-

czynna w sakramencie małżeństwa otrzymują pomoc od Boga: to co ludzkie i kruche zostaje potwierdzone i wzmocnione Bożą łaską. Jakże budujący jest obraz pełnych szacunku dla siebie małżonków, otwartych na życie i troszczących się o dzieci, którzy traktują rodzinę jak skarb i dar od Boga. Godne uznania są również rodziny wielopokoleniowe. Jednak byłoby naiwnością nie dostrzegać kryzysu małżeństwa i rodziny. Zasmucają rozpadające się małżeństwa, przeróżne uzależnienia, ucieczka przed odpowiedzialnością, materializm i konsumpcjonizm. Podważane są fundamenty rodziny, co uderza w samą istotę małżeństwa jako związku kobiety i mężczyzny oraz lekceważona jest wartość życia od poczęcia do naturalnej śmierci. Rodzina jest święta i kluczowa dla właściwego rozwoju człowieka, dlatego nie należy jej poddawać eksperymentom społecznym lub wpływom współczesnych utopii. Warto więc przypomnieć pewne podstawowe elementy nauczania Kościoła na temat małżeństwa i rodziny.

Rodzina Bogiem silna

Św. Jan Paweł II określił rodzinę jako pierwszą i podstawową drogę Kościoła (LdR 2). Rodzina jest w wymiarze ogólnospołecznym i religijnym najstarszą, powszechną i naturalną wspólnotą, która funkcjonuje we wszystkich kulturach. Można stwierdzić, że jest ona najcenniejszym dobrem ludzkości (FC 1). Rodzina stanowi egzystencjalny horyzont człowieka i w niej rodzą się życiowe powołania. Pełne oddania życie w rodzinie zgodnie z zamysłem Boga jest drogą prowadzącą do zbawienia. Pomimo kryzysu życia rodzinnego pragnienie trwałej miłości małżeńskiej i bezpiecznej rodziny jest wciąż zapisane głęboko w sercu człowieka.

Bł. kard. Stefan Wyszyński wielokrotnie wzywał rodziny, aby były silne Bogiem, gdyż tylko wówczas będą zdolne pokonać trudności i przetrwać nawet największe życiowe burze. Znaczenie rodziny staje się w pełni zrozumiałe dopiero w powiązaniu z Bożym Narodzeniem i osobą Jezusa Chrystusa. W Chrystusie zawiera się pełna prawda o człowieku, widzianym zarówno w perspektywie tajemnicy Stworzenia, jak i Odkupienia. Ten, który jest *obrazem Boga niewidzialnego* (Kol 1, 15), jest zarazem doskonałym człowiekiem. Chrystus *objawia w pełni człowieka samemu człowiekowi*. Wzrastał w Nazarecie w zaciszu środowiska domowego, wśród codziennych zajęć, modlitwy i kontaktów z sąsiadami. Jego rodzina przyjęła i strzegła Go z miłością, wprowadzała w życie w posłuszeństwie wobec tradycji religijnej i towarzyszyła Mu aż do osiągnięcia dojrzałości i rozpoczęcia publicznej działalności. W rodzinie Jezus *czynił postępy w mądrości, w latach i łasce u Boga i u ludzi* (Łk 2,52).

Wkroczenie Boga w historię świata pozostaje w ścisłym związku z ludzką rodziną. Nic już bardziej doniosłego i świętego nie może wydarzyć się w rodzinie. Od momentu Wcielenia rodzina jest swoistym *sanktuarium*, w którym zamieszkał Bóg.

Szczególnym wyróżnieniem dla rodziny jest podniesienie małżeństwa do godności sakramentu, a więc widzialnego i skutecznego znaku łaski Bożej. O znaczeniu rodziny przekonuje również fakt, że bywa ona nazywana *Kościółem domowym*, a Kościół, próbując opisać swoją istotę, sięga wiele razy do obrazów z życia rodzinnego. Kościół określa siebie *rodziną Bożą, Oblubienicą Chrystusa* lub *Matką*, a Boga nazywa *Ojcem*. Wewnętrzna jedność rodziny, jej nakierowanie na życie w kontekście relacji ofiarnej miłości, sprawiają, że jest ona obrazem Kościoła.

Zadania rodziny

Pierwszym i podstawowym celem rodziny chrześcijańskiej jest komunia osób, a także wspólnota pokoleniowa, czyli jedność matki, ojca, dzieci i krewnych. Rodzina, zapoczątkowana w przymierzu małżeńskim, urzeczywistnia się w pełni w rodzicielstwie. Zatem rodzina ma obowiązek pogłębiać więź na płaszczyźnie związku ciał i dusz, charakterów, serc, umysłów i dążeń osób ją tworzących. Podejmując te zadania, rodzina uczestniczy w potrójnym urzędzie Chrystusa – nauczyciela, kapłana i pasterza.

Rodzina realizuje misję nauczania jako wspólnota ewangelizowana i ewangelizująca. Sama przyjmuje słowo Boże, żyje Pismem Świętym, wsłuchuje się w nauczanie Kościoła, ale i przekazuje to słowo wszystkim poszukującym. Dlatego tak ważną rolę formacyjną w rodzinie spełnia lektura Pisma Świętego, czytanie dokumentów kościelnych, książek religijnych i prasy katolickiej.

Rodzina spełnia zadania wychowawcze, przede wszystkim przez dawanie dobrego przykładu, przyznawanie się do błędów, unikanie fałszywych kompromisów i uczenie dzieci szeroko pojętej odpowiedzialności. Wychowanie religijne i katecheza udzielana przez matkę, ojca, babcię, dziadka i starsze rodzeństwo czynią z rodziny prawdziwą wspólnotę wiary. Rodzice mają prawo wybrać dla dzieci taki model wychowania moralnego i religijnego, który odpowiada ich własnym przekonaniom! Względem tych praw i obowiązków społeczności wyższego rzędu, takie jak Kościół i państwo, spełniają rolę pomocniczą.

W rodzinie realizuje się posługa liturgiczna przez kapłaństwo powszechne ojca, matki, dzieci oraz innych krewnych (KKK 1657). Każdy spełnia w rodzinie charakterystyczne dla siebie zadania. W praktyce polega to na świadomym i aktywnym uczestnictwie w Eucharystii, w sakramencie pokuty i pojednania oraz w innych sakramentach. Ważnym zadaniem jest praktykowanie modlitwy małżeńskiej i rodzinnej, wspólnotowe świętowanie niedzieli, jubileuszy, rocznic rodzinnych, uroczystości kościelnych i rodzinnych, a także codzienna ofiara z siebie oraz wspólnotowe dźwiganie krzyża cierpienia, trosk i niedogodności.

Coraz ważniejszym zadaniem rodziny jest mądre wykorzystywanie czasu wolnego, który został człowiekowi dany dla odpoczynku, ale i wszechstronnego rozwoju w sferze szeroko pojętej kultury. Bardzo ważne jest wspólne spędzanie czasu oraz dyskusja na temat przeczytanych treści, obejrzanych programów, sztuk teatralnych lub filmów. Coraz większego znaczenia nabiera umiejętność roztropnego i krytycznego korzystania z Internetu.

Zadania pasterskie rodzina realizuje poprzez praktykowanie ducha służby oraz przewyciężanie niezgody, niewierności i zazdrości. Realizacja przykazania miłości i służby dokonuje się najpierw wobec najbliższych, a potem wobec innych rodzin tworzących środowisko parafialne (por. FC 56-71). Rodzina jest też naturalnym środowiskiem, które może stać się szkołą poświęcenia, przewyciężania egoizmu oraz niesienia pomocy ubogim i potrzebującym. W rodzinie człowiek uczy się kierować swoim życiem według zamysłu Bożego, a także uczy się posłuszeństwa i odpowiedzialności za siebie i innych. W rodzinie również uczymy się troski o środowisko naturalne, integralnej ekologii i odpowiedzialności za przyszłość świata.

Rodzina drogą do świętości

Życie w małżeństwie i rodzinie jest dla zdecydowanej większości chrześcijan drogą, na której realizują oni swoje wezwanie do świętości i uczestniczą w życiu i misji Kościoła. W ciągu wieków zapewne wiele małżeństw i rodzin żyło w świętości. Również dzisiaj nie brakuje ludzi głębokiej wiary, którzy w małżeństwie i rodzinie zmierzają do świętości przez sumienne i pełne oddania spełnianie swoich obowiązków. Papież Franciszek nazwał ich *świętymi z sąsiedztwa*. Świętość niektórych z nich została potwierdzona przez Kościół, aby byli dla nas przykładem i pomocą.

Biblia wskazuje na świętych małżonków, takich jak Elżbieta i Zachariasz, rodziców św. Jana Chrzciciela a Tradycja pokazuje nam przykład Anny i Joachima, rodziców Matki Bożej. Wielu małżonków wynoszono na ołtarze, ale dopiero św. Jan Paweł II, papież rodziny, w 2001 roku beatyfikował małżeństwo Marię i Luigię Beltrame Quatrocchich, wskazując, że osiągnęli świętość właśnie w życiu rodzinnym i małżeńskim. Była to pierwsza w historii beatyfikacja małżonków dokonana w tym samym czasie i jednym aktem. W 2008 roku w Lisieux odbyła się beatyfikacja Zelii i Ludwika Martin, rodziców św. Teresy od Dzieciątka Jezus.

W Polsce mamy nadzieję na beatyfikację rodziny Wiktorii i Józefa Ulmów wraz z ich siedmiorgiem dzieci, z których jedno żyło pod sercem matki. Mieszkali oni w Markowej na Podkarpaciu. W czasie II wojny światowej bezinteresownie udzielili schronienia Żydom za co ponieśli męczeńską śmierć, gdyż wyżej od własnych spraw cenili wierność przykazaniu miłości Boga i bliźniego. Rozpoczął się także proces beatyfikacyjny Emilii i Karola Wojtyłów, rodziców św. Jana Pawła II.

Przykłady świętych małżonków i rodzin przekonują, że pomimo trudnych okoliczności i kryzysu wartości, można pozostać wiernym Bogu, wspierać się wzajemnie w rodzinie i przez to być również uczciwym i dobrym człowiekiem. Papież Franciszek przypomniał tę prawdę w posynodalnej adhortacji apostolskiej *Amoris laetitia*, którą rozpoczął takimi słowami: *radość przeżywana w rodzinach jest także radością Kościoła... Pomimo licznych oznak kryzysu małżeństwa, pragnienie rodziny jest stale żywe, zwłaszcza wśród ludzi młodych i motywuje Kościół* (AL 1). Dlatego chrześcijańskie nauczanie na temat rodziny jest dobrą nowiną, która niesie światu nadzieję i wskazuje drogę odnowy.

Z tego też powodu Kościół uznaje troskę o rodziny za jedno ze swych najistotniejszych zadań, za *pierwszą i z wielu względów najważniejszą drogę posłannictwa i posługi* (LdR 1-2). Pomoc duszpasterska jest niezbędna najpierw wobec tych osób, które znają wartość rodziny i chcą pozostawać wierne nauczaniu kościelnemu, ale również potrzebują tej pomocy rodziny, które są zagubione, poszukują prawdy lub napotyka ją na przeszkody w realizacji swojego powołania. Każdy kto szczerze pragnie Boga i otwiera się na wspólnotę Kościoła, powinien zostać przyjęty. Takie osoby wymagają także towarzyszenia i rozeznawania w dochodzeniu do prawdy oraz integracji ze wspólnotą wiary (por. AL 291-312).

Zakończmy nasze rozważanie słowami modlitwy do Świętej Rodziny z adhortacji *Amoris laetitia*:

*Święta Rodzino z Nazaretu,
Niech nigdy więcej w naszych rodzinach
Nikt nie doświadcza przemocy, zamknięcia i podziałów:*

*Ktokolwiek został zraniony albo zgorszony,
niech szybko zazna pocieszenia i uleczenia.*

*Święta Rodzino z Nazaretu,
Przywróć wszystkim świadomość
Sakralnego i nienaruszalnego charakteru rodziny,
Jej piękna w Bożym zamysle.*

*Jezu, Maryjo i Józefie,
Usłyszcie, wysłuchajcie naszego błagania! Amen (AL 325).*

Niech czas Bożego Narodzenia przyniesie pokój i radość naszym rodzinom.
Z modlitwą i błogosławieństwem

Toruń, 26 grudnia 2021 r.

† *Wiesław Śmigiel*
Przewodniczący Rady ds. Rodziny KEP

ZARZĄDZENIE: List Rady ds. Rodziny Konferencji Episkopatu Polski należy od-
czytać wiernym podczas wszystkich Mszy św. w ramach kazania w Niedzielę Świę-
tej Rodziny, dnia 26 grudnia br. (w drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia). Ponadto
warto skorzystać z przedstawionej propozycji odnowienia przyrzeczeń małżeńskich
w parafii (np. na głównej Mszy św.).

Płock, dnia 15 grudnia 2021 r.

† *Mirosław Milewski*
Wikariusz Generalny

193

ODNOWIENIE PRYZRZECZEŃ MAŁŻEŃSKICH W NIEDZIELĘ ŚWIĘTEJ RODZINY 26 GRUDNIA 2021 ROKU

Po homilii kapłan zaprasza wszystkich małżonków do odnowienia przyrzeczeń małżeńskich. Można to uczynić według zaproponowanego wzoru.

Odnowienie przyrzeczeń małżeńskich

K.: Drodzy bracia i siostry, w dniu ślubu połączyliście się nierozzerwalnym węzłem sakramentu mał-
żeństwa. Zapraszam was teraz, abyście podali sobie prawe dłonie. Wspólnie módlmy się do Pana Boga
o dalsze łaski i błogosławieństwa dla waszego małżeństwa, o umocnienie wiary dla waszych dzieci.

Wszyscy stojąc śpiewają trzy zwrotki hymnu do Ducha Świętego.

O Stworzycielu Duchu, przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg.
Niebieską łaskę zesłać racz Sercom,
co dziełem są Twych rąk.

Pocieszycielem jesteś zwań
I Najwyższego Boga dar.
Tyś namaszczaniem naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.

Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był.
I Ciebie, jedno tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił. Amen.

Po hymnie małżonkowie, którzy zdecydowali się odnowić przyrzeczenia małżeńskie na zaproszenie kapłana zwracają się twarzami ku sobie, podają sobie prawe ręce i odpowiadają na pytania kapłana.

K: Czcigodni małżonkowie, zawarliście przed Bogiem sakramentalny związek małżeński, łącząc się ze sobą w Chrystusie na całe życie. Wtedy ślubowaliście sobie miłość, wierność i uczciwość małżeńską oraz trwanie we wspólnocie małżeńskiej aż do śmierci. Na znak, że coraz doskonalej chcecie wypełniać swoje święte zobowiązania, podajcie sobie prawe dłonie i odpowiedzcie na pytania, które wam zadam w imieniu Kościoła.

K: Czy chcecie coraz doskonalej miłować się wzajemnie, biorąc za wzór ofiarną miłość Chrystusa, który oddał za nas swoje życie?

Małżonkowie: Chcemy.

K: Czy chcecie okazywać sobie coraz głębszy szacunek i żyć w doskonałej wierności małżeńskiej?

Małżonkowie: Chcemy.

K: Czy chcecie wspierać się wzajemnie w troskach i radościach, w zdrowiu i chorobie, służąc sobie z serca i modląc się za siebie, aż do końca waszego życia?

Małżonkowie: Chcemy.

K.: Panie, Boże i Stworzycielu, błogosławimy i wychwalamy Twoje imię. Na początku stworzyłeś męczyznę i kobietę, aby mogli wejść w komunię życia i miłości. Ty również pobłogosławiłeś związek tych małżeństw, aby stały się znakiem związku Chrystusa z Jego Kościołem. Spójrz dzisiaj łaskawie na obecne tu pary. Pośród radości i trudów ich życia zachowałeś ich związek w jedności. Odnów ich przymierze małżeńskie. Pomnóż w nich miłość i umocnij więzi pokoju, tak aby otoczeni swoimi dziećmi mogli zawsze cieszyć się z daru Twego błogosławieństwa. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego.

R.: Amen.

Modlitwa wiernych

Z ufnością skierujmy ku Bogu nasze modlitwy i serca:

1. Za Ojca Świętego Franciszka, aby pobudzał małżonków do trwania w ofiarnej i wiernej, zdolnej do poświęceń i wyrzeczeń miłości oraz przypominał o wiecznej wartości sakramentalnego węzła małżeńskiego.

Ciebie prosimy...

2. Za małżonków z naszej parafii, aby każdy ich czyn w codziennym życiu podyktowany był bezwarunkową miłością czerpaną ze wzoru miłości Chrystusa. *Ciebie prosimy...*

3. Za małżeństwa przeżywające kryzys, aby miłosierny Bóg uzdrowił ich wzajemnie zadane rany, uzdolnił do przebaczenia i przemienił ich cierpienie w źródło łask i błogosławieństwa.

Ciebie prosimy...

4. Za osoby żyjące w związkach niesakramentalnych, aby pomimo trudności starały się budować swe życie na fundamencie wiary, nadziei i miłości.

Ciebie prosimy...

5. Za rządzących naszym krajem, aby uchwalane przez nich ustawy służyły ochronie życia od chwili poczęcia, aż do naturalnej śmierci i sprzyjały rozwojowi życia małżeńskiego i rodzinnego.

Ciebie prosimy...

6. Za zmarłych współmałżonków i innych zmarłych nam bliskich, aby miłosierny Bóg przyjął ich do swojego Królestwa.

Ciebie prosimy...

7. Za nas tu obecnych, abyśmy zawsze z miłością i odpowiedzialnością przyjmowali zadania wpisane w powołanie do życia małżeńskiego.

Ciebie prosimy...

Boże, Ty prowadziłeś po drogach ziemskiego życia Maryję i Józefa. Kieruj również nami, abyśmy zdążyli do Twojego Królestwa. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen

Na zakończenie Mszy świętej z odnowieniem przyrzeczeń małżeńskich można udzielić uroczystego błogosławieństwa.

Błogosławieństwo par małżeńskich na zakończenie Mszy Świętej

K: Pochylcie głowy na Boże błogosławieństwo.

K.: Bóg Ojciec przedwieczny niech zachowa was w miłości wzajemnej i zgodzie, aby pokój Chrystusowy w was zamieszkał i stale przebywał w waszym domu.

R.: Amen.

K.: Bądźcie szczęśliwi jako rodzice i ciesząc się życzliwością przyjaciół, żyjcie z ludźmi w prawdziwym pokoju.

R.: Amen.

K.: Bądźcie wśród świata świadkami, że Bóg jest miłością, aby stroskani i ubodzy, doznawszy waszej pomocy, przyjęli was kiedyś z wdzięcznością do wiekuistego domu Boga.

R.: Amen.

Można także odmówić modlitwę ułożoną przez papieża Jana Pawła II.

Modlitwa Jana Pawła II za rodziny

Boże, od którego pochodzi wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi,
Ojcze, który jesteś Miłością i Życiem,

spraw, aby każda ludzka rodzina na ziemi

przez Twego Syna, Jezusa Chrystusa, „narodzonego z Niewiasty”,

i przez Ducha Świętego,

stawała się prawdziwym przybytkiem życia i miłości

dla coraz to nowych pokoleń.

Spraw, aby Twoja łaska kierowała myśli i uczynki małżonków

ku dobru ich własnych rodzin

i wszystkich rodzin na świecie.

Spraw, aby młode pokolenie znajdowało w rodzinach

mocne oparcie dla swego człowieczeństwa

i jego rozwoju w prawdzie i miłości.

Spraw, aby miłość umacniana łaską Sakramentu Małżeństwa

okazywała się mocniejsza od wszelkich słabości i kryzysów,

przez jakie nieraz przechodzą nasze rodziny.

Spraw wreszcie – błagamy Cię o to

za pośrednictwem Świętej Rodziny z Nazaretu –

ażeby Kościół wśród wszystkich narodów ziemi

mógł owocnie spełniać swe posłannictwo

w rodzinach i poprzez rodziny.

Przez Chrystusa Pana Naszego,

który jest Drogą, Prawdą i Życiem,

na wieki wieków. Amen.

KOMUNIKAT DOTYCZĄCY WIZYTY DUSZPASTERSKIEJ W PARAFIACH DIECEZJI PŁOCKIEJ

Uprzejmie informuję, że Biskup Płocki, po konsultacjach z kapłanami i wiernymi świeckimi, w sprawie dorocznej wizyty duszpasterskiej postanowił, że aktualne pozostają w tej materii „*Wskazania i sugestie dotyczące wizyty duszpasterskiej w diecezji płockiej w 2021 roku*” z dnia 8 grudnia 2020 r. (por. *Okólnik Kurii Diecezjalnej Płockiej* nr 41/2020).

Biskup Płocki pozostawia roztropnej decyzji księży proboszczów wybór formy i terminu przeprowadzenia kolędy. Podejmując w tej kwestii decyzję, w kontekście trwającego wciąż stanu pandemii

COVID-19, księża proboszczowie powinni kierować się dobrem duchowym swoich parafian, odpowiedzialnością za zdrowie oraz aktualnymi, państwowymi wskazaniem sanitarnymi.

Z adwentowymi pozdrowieniami i modlitwą –

Płock, dnia 14 grudnia 2021 r.

† *Mirosław Milewski*
Wikariusz Generalny

195

INFORMACJE DOTYCZĄCE OGRANICZEŃ W KULCIE RELIGIJNYM ZWIĄZANYCH ZE STANEM EPIDEMII

A.

Dnia 14 grudnia 2021 r. w Dzienniku Ustaw pod poz. 2311 opublikowane zostało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 2021 r. zmieniające *Rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii*. Zgodnie z § 4 rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 2021 r.

Szczególnej uwadze polecamy zmianę w § 26 ust. 10b pkt 1 oraz dodany § 26a w związku z uchyleciem ust. 16 w § 26.

W § 26 dotychczasowego rozporządzenia:

w ust. 10b w pkt 1 wyrazy „50%” zastępuje się wyrazami „30%”, w związku z tym do 31 stycznia 2022 r. – chyba, że wcześniej nastąpi nowelizacja – zgromadzenia organizowane w ramach działalności kościołów i innych związków wyznaniowych mogą się odbywać, pod warunkiem, że w przypadku gdy zgromadzenie odbywa się:

1) w budynkach i innych obiektach kultu religijnego, znajduje się w nich, przy zachowaniu odległości nie mniejszej niż 1,5 m, nie więcej uczestników niż 30% obłożenia budynku lub innego obiektu kultu religijnego, oprócz osób sprawujących kult religijny lub osób dokonujących pochowania, lub osób zatrudnionych przez zakład lub dom pogrzebowy w przypadku pogrzebu, oraz że uczestnicy realizują nakaz zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1, z wyłączeniem osób sprawujących kult religijny;

2) na zewnątrz, uczestnicy przebywają w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie.

Ponadto w § 26 dotychczasowego rozporządzenia uchyla się ust. 16, który dotychczas brzmiał: „Do liczby osób, o której mowa w ust. 10 pkt 1, ust. 10a pkt 1, ust. 10b pkt 1 i ust. 15 pkt 2 i 3, nie wlicza się osób zaszczepionych przeciwko COVID-19” i w rozdziale 3 po § 26 dodaje się § 26a w brzmieniu: „§ 26a. Do ustanowionych w rozporządzeniu limitów liczby osób przebywających w pomieszczeniach, budynkach, obiektach, na określonej powierzchni pomieszczeń, budynków lub obiektów lub na otwartej przestrzeni oraz uczestniczących w zgromadzeniach, nie wlicza się osób zaszczepionych przeciwko COVID-19, pod warunkiem okazania przez te osoby unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID lub zaświadczenia o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 uznawanego za równoważne z zaświadczeniami wydawanymi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19”.

B.

Sekretariat KEP wskazał na fragment z uzasadnienia wspomnianego rozporządzenia, opublikowanego na stronie Rządowego Centrum Legislacji.

Stwierdza się w nim m.in. że przewidziano „modyfikację obowiązujących regulacji dotyczących rozwiązania wyłączającego z danego limitu osób korzystających z danych usług lub uczestniczących w określonych wydarzeniach (w przeliczeniu na powierzchnię usługodawcy albo liczbę uczestników wydarzenia), osób zaszczepionych przeciwko COVID-19; przyjęta w obowiązującym rozporządzeniu konstrukcja nie przyznaje usługodawcy lub organizatorowi wydarzenia wprost uprawnienia do żądania od danej osoby potwierdzenia faktu zaszczepienia, ponieważ okazanie dokumentu potwierdzającego fakt szczepienia ma charakter dobrowolny – to w interesie osoby chcącej skorzystać z danej usługi lub

uczestniczyć w danym wydarzeniu jest wykazanie faktu zaszczepienia, jako uprawniającego do wejścia na teren objęty limitem, w przypadku osiągnięcia tego limitu; biorąc jednak pod uwagę wątpliwości interpretacyjne dotyczące możliwości dokonywania przez osobę zobowiązaną do przestrzegania limitu określonego w rozporządzeniu – w sytuacji osiągnięcia tego limitu – weryfikacji faktu zaszczepienia osoby wyrażającej wolę skorzystania z usługi lub uczestnictwa w wydarzeniu, w projekcie rozporządzenia zaproponowano doprecyzowanie obowiązującej regulacji w taki sposób, aby z przepisu jednoznacznie wynikało, że to do osoby zamierzającej skorzystać z usługi lub uczestniczyć w wydarzeniu należy decyzja, czy chce ona skorzystać z uprawnienia związanego z zaszczepieniem się przeciwko COVID-19, w przypadku osiągnięcia limitu skutkującego ograniczeniem w dostępie do tej usługi lub wydarzenia; należy jednak podkreślić, że co do zasady istota normy prawnej w przedmiotowym zakresie nie ulega zmianie – czynność ta nadal będzie miała charakter dobrowolny – dana osoba nadal będzie miała prawo odmowy okazania dokumentu lub certyfikatu potwierdzającego zaszczepienie, z zastrzeżeniem, że w takim przypadku będzie jej jednak dotyczył limit określony w rozporządzeniu”.

W dotychczasowym rozporządzeniu w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii, które z dniem 15 grudnia br. zostaje znowelizowane, § 26 ust. 11 miał następujące brzmienie: „Przed wejściem do budynków i innych obiektów kultu religijnego informuje się o limicie osób, o którym mowa w ust. 10 pkt 1, ust. 10a pkt 1 i ust. 10b pkt 1, oraz podejmuje środki zapewniające jego przestrzeganie”, pamiętając jednocześnie o ust. 16: „Do liczby osób, o której mowa w ust. 10 pkt 1, ust. 10a pkt 1, ust. 10b pkt 1 i ust. 15 pkt 2 i 3, nie wlicza się osób zaszczepionych przeciwko COVID-19”.

Nowe rozporządzenie w dodanym § 26a doprecyzowało, że jeśli ktoś – po osiągnięciu limitu osób – chce wejść do budynku, to może – po okazaniu unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID lub zaświadczenia o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19.

Płock, dnia 15 grudnia 2021 r.

Ks. Piotr Grzywaczewski
Kanclerz

196

PERSONALIA

Nominacje

1. Ks. kan. dr Jarosław Kamiński, proboszcz parafii pw. św. Bartłomieja w Płocku, z dniem 1 grudnia 2021 r., mianowany duszpasterzem związków niesakramentalnych w rejonie płockim.

2. Ks. kan. mgr Ryszard Józef Kruszewski, proboszcz parafii pw. św. Stanisława BM w Drobinie, z dniem 8 grudnia 2021 r., mianowany kapłanem Oddziału Miejsko-Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP w Drobinie.

3. Pani Julita Więclaw, z dniem 1 grudnia 2021 r., mianowana prezesem Zarządu Diecezjalnego Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży w Diecezji Płockiej.

Zwolnienie

Ks. prał. Wiesław Kazimierz Gutowski, w związku z przejściem na emeryturę, z dniem 1 grudnia 2021 r., zwolniony z funkcji duszpasterza związków niesakramentalnych w rejonie płockim.

Płock, dnia 15 grudnia 2021 r.

Ks. Dariusz Rogowski
Notariusz

Kuria Diecezjalna Płocka

Płock, dnia 15 grudnia 2021 r.

Nr 2743/2021

Ks. Piotr Grzywaczewski

Za zgodność